

מצוה פר היא שצונו להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה. והוא אמרו יתעלה שם תעלה עולותיך ושם תעשה, ובעבור שרצו לקיים האזהרה מהקריב שום קרבן מכל הקרבנות בחוץ לקחו ראיה מאמרו פן תעלה עולותיך אמרו בספרי אין לי אלא עולה שאר קדשים מניין תלמוד לומר ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך ועדיין אני אומר עולה בעשה ולא תעשה בשאר קדשים מניין תלמוד לומר ושם תעשה כמו שאבאר במקומו כשנדבר על האזהרה, וענין אמרם עולה בעשה ולא תעשה שיהיה מי שיקריב עולה בחוץ עובר על עשה ולא תעשה. אמנם לא תעשה הוא אמרו פן תעלה עולותיך ועל מצות עשה הוא אמרו ושם תעלה ושאר קדשים לא היו אלא בעשה כלומר אמרו ושם תעשה לבד. ונתבאר שאפילו שאר קדשים עובר גם כן עליהם בלא תעשה מחובר אל עשה. וכבר התבאר בסוף זבחים (דף ק"ט:) שהקדשים כלם שהקריבם בחוץ שהם בעשה ולא תעשה וחייבין עליהם כרת. הנה התבאר מכל מה שאמרתי שאמרו ושם תעשה מצות עשה גמורה. (ראה אנכי, מעשה הקרבנות פ"ח) :

מצוה פה היא שצונו להביא כל מה שאנחנו חייבין חטאת ועולה ואשם ושלמים אל בית הבחירה ואע"פ שהם בחוצה לארץ, כלומר שנתחייב בהם בחוצה לארץ הנה נצטוינו להביא לבית הבחירה, והוא אמרו רק קדשיך אשר יהיו וגו'. ולשון ספרי קדשיך אינו מדבר אלא בקדשי חוצה לארץ תשא ובאת מלמד שחייב בטפול הבאתו עד שיביאנו לבית הבחירה. ופסקו שם שזהו אמנם מה שיתחייב כל איש מחטאת ועולה ואשם. (ראה אנכי, מעשה הקרבנות פ"י) :

מצוה צ שהזהיר משחוט דבר מהקדשים בחוץ, וזה יקרא שוחט בחוץ. וכשמנו בתחלת (כריתות דף ב') מחוייבי כרת כלם מנו השוחט והמעלה בחוץ בשתים, ואמנם היות השוחט בחוץ חייב כרת ואע"פ שלא העלה אבל מעת ששחט, כן לשון התורה, והוא אמרו אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו'. ואמנם האזהרה מזה רוצה לומר משחוטי חוץ אינה בבאור אבל היא נלמדת בדין שלא ענש אלא אם כן הזהיר כמו ששמנו שרש בהקדמה שהקדמנו לאלו המצות. ולשון גמרא זבחים (דף ק"ו) השוחט והמעלה בחוץ חייב שתים בשלמא מעלה כתיב עונש וכתוב אזהרה, עונש ונכרת אזהרה השמר לך פן תעלה וכדרכי אבין דאמר כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לא תעשה, אלא שחיטה בשלמא עונש ונכרת מעמיו אזהרה מנין, ואחר הדברים יצא המאמר על זה הלשון אמר שם תעלה עולותיך ושם תעשה, מקיש עשיה לעליה מה עליה ענש והזהיר אף עשיה ענש והזהיר, רמז באמרו שם תעלה ושם תעשה על אמרו שם תעלה עולותיך וזו היא הקרבה, רוצה לומר הקטר על האש. אמר שם תעשה ככל אשר אני מצוך כולל זה ההקרבה וזביחה, לפי שגם הוא צוה בזביחה. ודע כי השוחט בחוץ בשוגג חייב חטאת קבועה, וצריך שתדעו מי שהקריב קדשים בזמן הזה חוץ למקום העזרה חייב כרת. ובבאור אמרו המעלה בחוץ בזמן הזה ר' יוחנן אמר חייב וכן הלכה כי הוא ראוי ליקרב והשרש האמתי אצלנו מקריבים אע"פ שאין בית. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בי"ג מזבחים. (אחרי מות, שם) :